

Foaie de duminică

Anul VII nr. 27 (338)

8 Iulie 2018

Duminica a VI-a după Rusalii
(Vindecarea slăbănogului din
Capernaum)

www.parohiamartisor.ro

*Intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa. Și iată, I-au adus un slăbănog zăcând în pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: **Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale! Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știi că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere" (Matei 9, 1-8)***

După ce orbitează în zadar prin jurul casei, cei patru prieteni hotărăsc să facă un lucru cu totul ieșit din comun. Se urcă cu chiu cu vai pe casă împreună cu **targa plină de suferință**, desfac, strică acoperișul casei, și prin spărtură, coboară patul celui suferind, până deasupra capului lui Dumnezeu întrupat. **Dacă nu poți intra în audiență la Hristos pe ușă sau pe geam, atunci în mod sigur poți intra pe deasupra**, coborându-te printre cei speriați de o așa arătare, care acum, în sfârșit fac loc omului venit de sus. **E aici o credință și o stăruință care sparge hotarele convenționalului**, lărgeste sfera bunului simț, risipește barierele sociale, desființează mitul atot-prezent al proprietății și al identității care exclude pe ceilalți.

Omul suferind sparge prin cuvânt acoperișul de paie al acestei lumi prea indolentă pentru a auzi strigătul lui de disperare. Este un prototip al ieșirii din uzual. **La Hristos nu poți intra decât cu asalt, din toată inima**, risipind zidurile ridicate de alții în jurul Lui. **Orice om poate ajunge la Dumnezeu, dacă sparge acoperișul propriei delăsări, dacă sfărâmă zidul rușinii**, al banalității leneșe, al obișnuinței cu nimicnicia, al scufundării în suferință și în auto-victimizare. Deconstrucția de care vorbea Derrida trebuie însă întotdeauna însoțită de zidirea interioară în mâna Arhitectului iubirii veșnice. **Pentru Dumnezeu nici o casă, clădire, așezământ, nu este mai preț decât sufletul omenesc**, zăcând în paralizia păcatului și molipsind trupul cu neînțelegere. Hristos a venit să dărâme tavanul propriei noastre victimizări, să spargă hotarele pe care noi le-am pus între El și noi, din pricina neasemănării noastre cu Cel preacurat.

Pentru a fi auziți, Hristos așteaptă de la noi strigăt de disperare, plângere neîncetată, rugăciune cu străpungerea inimii, urlat de durere și chemarea Tatălui ceresc, așa cum pruncul plânge până primește sânul hrănitor de viață. Cel veșnic respinge programarea la nemurire, tabelele de prioritate a mântuirii, ierarhizarea valorilor sufletești, elitismul absurd al apropierei de rai. În rai să dea Dumnezeu să vedem câți oameni lipsiți de orice proprietate, demnitate sau respect omenesc intră lesne, pentru că seamănă izbitor de bine cu Hristos, Cel ce nu avea unde să-și plece capul Său. Cei disprețuiți, huliți de majoritate, nedreptățiți de soartă, cei săraci și mulțumitori, cei plini de bube ca Lazăr din Evanghelie vor inversa în mod paradoxal și dumnezeiesc categoriile valorice ale acestei lumi putrede de convenționalitate și de fățărnicie. Acolo, la judecata veacurilor, nu mai este împărat sau ostaș, bogat sau sărac, demnitar sau amărăștean, ministru sau șomer, ci mai toți sunt îngrozitor de săraci în fapte bune, așteptând în lacrimi milostivirea lui Dumnezeu.

Acoperișurile pe care ni le înălțăm deasupra noastră pentru a ne izola de cer și pentru a ne hrăni iluzia de auto-suficiență nu vor putea niciodată să extirpeze din noi **dorul sfâșietor de raiul pierdut**. Proprietățile lumii acesteia nu vor putea niciodată alina durerea pierderii cetățeniei cerești, din pricina păcatului luciferic. Plăcerile dulci ale acestui veac nu se vor putea niciodată compara cu dulceața vorbirii cu Mirele cel veșnic, în răcoarea de taină a cămării de nuntă a raiului. Bunătățile pământului nu vor putea niciodată să ne îndulcească așa cum o făceau odinioară pomii raiului, adică, după cum spune marele Maxim, ideile lui Dumnezeu.

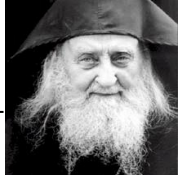
Postul este tocmai această spargere a tavanului propriei dependențe de materie, este dărâmarea suficiențelor de sorginte animalică și intrarea noastră în zodia raiului, acolo unde se vede cerul în toată splendoarea lui și putem auzi de aproape glasul cel preadulce al Mirelui inimii noastre: **Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!**

Pr. Ioan Istrati, "Lumină răstignită" - www.cuvantul-ortodox.ro

La Capernaum se arată Dumnezeirea unită cu omenitatea în fața slăbănogului; așa cum se arată în fața oricărui slăbănog din ziua de astăzi.

În lume avem aceste trebuințe ale trupului - de mâncare, de băutură, de înmulțire a neamului omenesc, ca și celelalte specii. Dar, **deodată, în rugăciune sau în biserică, nu simțim noi că depășim laturile acestei lumi?** Simțim că trecem dincolo, pe un alt plan. Că deodată se deschid aripile noastre, cugetarea noastră, cuvântul rugăciunii noastre. Eu simt atunci că înălțându-mă, rostind Tatăl nostru, rostind Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, rostind Împărate Ceresc, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești și toate le plinești, **simt că trec dincolo de lumea celor create, dincolo de lumea morții**, dincolo de lumea mărginită a raului, a rușinii, a slăbiciunii, a certurilor, a vrajbelor și trec, prin rugăciune, în lumea fără de hotar a luminii divine, a iubirii divine, a vieții divine, a nemuririi. Măcar pentru o clipă în rugăciune eu simt cu firea mea iluminată de har după taina lui Hristos, Dumnezeu și Om, după mărturia Calcedonului, că îmi deschid aripile și măcar pentru o clipă... Cum am trăit și astăzi Sfânta Liturghie, la auzirea Evangheliei, la primirea Împărtășaniei și a oricărei rugăciuni. **Ajută-ne, Doamne, așa să ne simțim adevărul nostru, după chipul Tău, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, cu rugăciunea către Tine, către Maica Ta Născătoare de Dumnezeu și cu toți sfinții. Amin. Amin. Amin.**

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Miercuri, 11 iulie – Sf.M.Mc.Eufimie; Sf.Olga, împărăteasa Rusiei;

Joi, 12 iulie – Cinstirea Sfintei Icoane Prodromița din Athos; Sf. Veronica

Sămbătă, 14 iulie – Sf.Cuv.Nicodim Aghioritul

Duminică, 15 iulie – Sf.Vladimir, Luminătorul Rusiei.

11 iulie - Părintele Sofronie Saharov (1896-1993)

Am căutat pe cineva care să mă învețe NU ce este ortodoxia, ci cum pot să devin eu însumi ortodox !

Ce se poate spune despre Părintele Sofronie, **ilustrul ucenic al Sf.Siluan Athonitul**, este că **a trăit într-o deplină deznădejde și, aflându-L pe Hristos, a putut să-L împărtășească și oamenilor**. Căutările sale l-au dus până la filosofia orientală și întrebările existențiale din lăuntru său – pentru ce există? – aceste căutări l-au dus către meditația din Orient, care socotește că Dumnezeu este ceva cu mult mai mult decât propovăduiește Biserica, superior Aceluia. Îl preocupa foarte mult **moartea și frica de moarte**. Hristos i s-a descoperit, și l-a descoperit pe Hristos ca Adevăr și că Hristos este Lumina lumii. **Aceeași deznădejde există și astăzi în rândul oamenilor. Oamenii sunt preocupați de moarte și de problemele existențiale**. Știința și tehnologia îi ajută pe oameni, dar nu îi ajută să-și rezolve și aceste probleme existențiale, fundamentale, adânci. Și cred că, pe filiera duhovnicească a Sfântului Siluan, **Părintele Sofronie este cel care ne dă această nădejde**.

Dumnezeu nu este o ideologie, Dumnezeu nu este o imaginație, nu este un înțeles etic. Dumnezeu este cu adevărat Dumnezeul cel viu. Părintele Sofronie asta ne-a arătat: cine este Dumnezeu și cum putem ajunge la comuniunea cu Dumnezeu. Noi toți de aici suntem pe diferite trepte de deznădejde. Îi simțim pe ceilalți că ne trădează, că nu ne iubesc așa cum îi iubim noi pe ei, sistemul social pe care îl avem nu ne satisface, viața aceasta pe care o ducem pentru ea însăși și pentru diferite scopuri nu ne satisface, nu suntem înțeleși nici de oamenii apropiați, de soțul sau soția noastră. Această singurătate de care ne plângem nu este pentru că suntem singuri [fizic], ci pentru că suntem alături de oameni despre care avem **simțământul că nu ne înțeleg**. Pentru că, după cum știți, cum se spune: cea mai grea singurătate este singurătatea în doi. Să se simtă străin unul lângă altul este cea mai groaznică formă de singurătate. Să trăiești împreună, să dormi împreună, să fii împreună ca soț și soție și, de fapt, să te simți singur și neînțeles. Deci această singurătate este nu pentru că sunt efectiv singur, ci pentru că sunt neînțeles de către cel de lângă mine. **De aici deznădejdea**. Iată ce ne arată Părintele Stareț Sofronie, cum să ieșim din această stare de deznădejde. Aceasta am întâlnit în persoana lui, în viața lui. **Agonia pe care o avea la început, când a fost tânăr, în căutările sale, și cum a depășit această agonie**.

IPS Hierotheos Vlachos despre Starețul Sofronie Saharov 31 mai 2014 – Librăria Sophia, București

www.cuvantul-ortodox.ro/

Uniți pentru familia creștină...

Pr.Cosmin Santi - <http://ziarullumina.ro/>

Asistăm zilele acestea la un atac fără precedent asupra a ceea ce este mai frumos și mai nobil în orice societate de azi, de ieri și dintotdeauna, instituția de drept divin care stă la baza oricărei comunități sănătoase din toate punctele de vedere, familia formată din bărbat și femeie, ca părinți ai copiilor lor. Orice altfel de conviețuire plăsmuită de mintea omului, contrar datului ontologic dumnezeiesc, nu este familie, ci o născocire spre distrugerea a ceea ce este natural, ființial omului, unirea bărbatului cu femeia prin binecuvântarea lui Dumnezeu și a Bisericii, spre perpetuarea neamului omenesc. În rest, orice altă formă de conviețuire (parteneriat, înțelegere de orice natură) nu are legătură cu sfințenia familiei, cu originea și scopul acesteia.

La nivel internațional există o preocupare pentru conservarea valorilor culturale, sociale și religioase ale oricărui popor, pentru salvarea a ceea ce este mai frumos, natural și nobil din patrimoniul mondial cultural ... însă nu și față de familie. Presiunea care se exercită în lumea contemporană prin recunoașterea a noi forme de coabitare constituie o adevărată amenințare pentru creștini și pentru viitorul tinerei generații. **Se naște întrebarea: ce mai înseamnă în conștiința omului modern valori perene**, precum iubirea, pacea, înțelegerea, empatia, ajutorarea, prietenia, bunătatea, când totul pare a fi atât de devalorizat și relativizat, **când anormalul s-a substituit normalității?**

Putem observa fără un prea mare efort **loviturile fără oprire asupra Bisericii**, prin mass-media, internet, cu sprijinul unor instituții sau organizații care se consideră democratice, care se declară apărătoare ale drepturilor omului și care, sub stindardul luptei contra abuzurilor de tot felul, **atacă și lovesc în ceea ce are mai sfânt și mai bun acest popor, Biserica lui Hristos**. Deși luptăm cu metodele democratice într-o țară europeană, care se consideră stat de drept, unde legea este cea care domnește mai presus de orice interes personal, totuși **nu există aceeași măsură de judecată pentru toți**, fapt dovedit prin inițiativa democratică a majorității de a schimba Articolul 48 din legea fundamentală a oricărui stat, Constituția țării, demers tergiversat prin diverse tertipuri, care blochează de ani buni acest referendum atât de important pentru **afirmarea valorii familiei creștine în România, revenirea la normalitate** într-o lume din ce în ce mai anormală.

Ba mai mult, privim la alte demersuri atât de dubioase și lipsite de coerență care au generat o serie de discuții publice: de exemplu, **Strategia Națională de Educație Parentală**, inițiată de Ministerul Educației Naționale, își dorește să schimbe „*mentalitățile conservatoare*”, învechite ale părinților, redefinind instituția familiei drept „*un produs sociocultural, o constelație de idei, imagini și terminologii, creată și recreată permanent de practicile socioculturale*”, pregătind, astfel, terenul pentru acceptarea unor practici străine valorilor familiei tradiționale și ființei noastre creștine, intervenind nejustificat și ilegal în dreptul privat al familiei. **Acest demers a fost inițiat fără să fie consultați factorii implicați direct în această problemă** (Coaliția pentru familie, Biserica Ortodoxă Română, ONG-uri, alte comunități religioase etc.). **Prin manipulare și dezinformare se încearcă inducerea unor false idei și atribuirea unei conotații negative familiei**, justificând, astfel, deschiderea către noi forme de conviețuire socială (cupluri homosexuale, LGBT, adopții de copii în astfel de medii).

Duminică 08 iulie 8 - 12 - Sf.Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) - Pr.Ticu

Duminică 08 iulie 17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Ticu

Luni 09 iulie 17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu

Marți 10 iulie - Program administrativ (zi liberă)

Miercuri 11 iulie 9 - 10 - Sfințirea mică a apeii - Pr.Ticu

Joi 12 iulie

Vineri 13 iulie 9 - 11 - Taina Sf.Maslu

Vineri 13 iulie 17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Ticu

Sâmbătă 14 iulie 8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș

Sâmbătă 14 iulie 17 - 18 - Vecernia Duminicii a 7-a după Rusalii - Pr.Dragoș

Duminică 15 iulie 8 - 12 - Sf.Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut) - Pr.Dragoș

Duminică 15 iulie 17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Dragoș